

til Stadighed skal bære Legitimationen paa sig, idet der foruden de som tyske eller allierede Flygtninge her i Landet indregistrerede Personer antages at opholde sig en Del Udlændinge her, som hidtil har kunnet skjule sig for Politiet. En effektiv Kontrol med herværende Udlændinge kræver, at man i hvert Fald som en Overgangsforanstaltning maa kunne forlange, at alle Udlændinge i givet Fald er i Stand til at legitimere sig over for Politiet.

I § 8 har man i Landstinget foretaget en mindre Ændring i Stk. 1, saa at det af Bestemmelsen udtrykkeligt fremgaar, hvad der allerede nu er Regelen, at Arbejds- og Opholdstilladelse meddeles af Justitsministeren eller efter dennes Bemyndigelse af Rigspolitichefen. Af systematiske Grunde har man derhos anbragt en i Lovens § 7 optaget Bestemmelse, der — bortset fra en mindre Ændring — er overført fra 1942-Lovens § 5, Stk. 1, som et nyt Stk. 2 i § 8.

Lovforslaget henvistes i *Landstinget* til et Udvalg, under hvis Behandling af Sagen Justitsministeren stillede en Række Ændringsforslag, der alle var tiltraadt af Udvalget. Disse Ændringsforslag er, bortset fra rent redaktionelle Ændringer, omtalt foran. I Betænkningen oplyses det, at Justitsministeren over for Udvalget har udtalt, at »man regner med i Løbet af indeværende Aar at kunne forelægge et Forslag til en ny Fremmedlov. For det Tilfælde, at Forholdene ikke skulde blive saa afklarede, at dette kan ske, vil man inden Udløbet af nærværende Tillægslov i hvert Fald foretage en Bearbejdelse af de siden 1924 vedtagne Tillægslove.

Som Følge af denne Udtalelse har man afstaaet fra at foreslaa yderligere Ændringer og fra Ønsket om at forlænge Lovens Gyldighedstid til 2 Aar i Stedet for 1 Aar.

Ogsaa i *Folketinget* underkastedes Lovforslaget Udvalgsbehandling. Denne resulterede i et enkelt af Justitsministeren stillet og af Udvalget tiltraadt Ændringsforslag, der dog kun var af formel Karakter. Desuden stillede de kommunistiske Medlemmer af Udvalget fire Ændringsforslag. Af disse gik det første ud paa, at der i § 1, 3. Stk., i Stedet for »Rigspolitichefens« skulde staa »Justitsministerens«. Ifølge det andet og tredie skulde Udvisning i Henhold til § 3, Stk. 1, og § 8, Stk. 3, kun kunne ske efter Justitsministerens Bestemmelse. Endelig skulde § 9, sidste Stykke, angaaende Anmeldelsespligt for Teltlejre, udgaa.

I Betænkningen anfører Udvalget, at Justitsministeren har understreget, at *Udvisningsretten* ifølge § 2 — bortset fra, at den ikke hidtil har omfattet Tilfælde, hvor der var opnaaet Forsørgelsesret — har været hjemlet i den nuværende Form siden 1917.